

Frederiks Kirke er ikke i omfang nogen stor kirke. Det er heller ikke Danmarks ældste kirke, men en kirke fra slutningen af 1700-tallet bygget af Frederik d. 5. til en række arbejdsomme og kristne tyskere som kom til egnen for at opdyrke en genstridig hedejord. De fik sidenhen navnet kartoffeltyskere.

Da jeg første gang trådte ind i denne beskedne kirkes rum betog dens proportioner og enkelhed mig. Jeg følte at dette kirkerum var andagtsfuldt og de meget barske og beskedne kår som kirkens første brugere var konfronteret med fandt genklang i kirkens tilbageholdte udtryk. En altertavle kan være nok så enkel men en oprigtig tro som gemmer sig bag dens budskab er et væsentligt krav.

Da jeg af menighedsrådet fik som opgave at udføre en ny altertavle til kirken, forgyldte dens gamle ramme, skabe et nyt altertæppe foran alterbordet samt farvesætte kirkens rum sagde jeg med glæde ja til den opgave. Man kan ære sin tro med gaver til det som ikke kan måles.

I Det gamle Testamente beskrives hvordan man bærer pagten gennem ørkenen, over bjerge og når man gjorde holdt opsattes den i et telt. I teltet var et allerhelligste rum skjult for folket som indeholdt pagten. Det beskrives blandt andet således i 2. Mosebog kap. 25:*

Herren talte til Mosheh (Moses) og sagde: Tal til Israelitterne om, at de skal tage mig en gave; I skal modtage gaven til mig fra enhver, der giver af et godt hjerte. Dette er da gaven, som I skal tage imod fra dem: Guld og sølv og kobber, og blå og purpurrød og karmoisinfarvet uld og fint linned og gedehår, [...]

Og du skal lægge vidnesbyrdets tavler, som jeg vil give dig, i arken [...]

Så skal du gøre to keruber af guld; du skal hamre dem ud ved de to ender af dækket. [...]

Og du skal gøre en lysestage af rent guld; lysestagen skal hamres ud, dens fod, dens stamme, dens bægre, dens knopper og dens blomster skal være ud i ét [...].